

За роботу у нічний час працівники отримують підвищену оплату. Підвищена оплата за роботу у нічний час відноситься до державних норм з оплати праці, які є обов'язковими для застосування підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та фізичними особами, які використовують найману працю.

Відповідно до статті 108 КЗпП робота у нічний час оплачується у підвищеному розмірі, встановленому генеральною, галузевою (регіональною) угодами та колективним договором, але не нижче 20 відсотків тарифної ставки (окладу) за кожну годину роботи у нічний час (згідно Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2017 рік – 35% тарифної ставки (окладу) за кожну годину роботи у нічний час).

При підсумованому обліку робочого часу розпорядок робочого дня і графіки змінності мають бути побудовані таким чином, щоб робочий час, який зобов'язані відпрацювати працівники за обліковий період, встановлений в колективному договорі, відповідав установленій законодавством нормі робочих годин, що припадає на цей період (квартал, півріччя, рік).

Враховуючи вищезазначене та те, що нормою тривалості робочого часу в обліковому періоді для працівників є законодавча норма, встановлена їм графіками змінності, при визначенні годинної ставки для оплати нічного часу, необхідно місячний оклад працівника розділити на норму тривалості робочого часу на відповідний місяць, затверджену правилами внутрішнього трудового розпорядку для цього підрозділу (працівника). Визначену таким чином годинну ставку, згідно Генеральної угоди, необхідно збільшити на 35% та помножити на кількість годин, відпрацьованих у нічний час.